

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Occupatio animae Jesu Christo crvcifixo devotae.

Leroy, François

Pragae, 1666

§.1. Non easdem hominum perfectorum, atque imperfectorum, cruces
perferre.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47123](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47123)

§. I.

*Non eandem hominum perfectorum, atq; imperfectorum
cruces esse.*

VERùm quod ad crucis nostræ dimensionem attinet; ex-
tat inter S. Anselmi opera, de mensuratione crucis li-
bellus; ubi, quisquis est autor (non enim Anselmus esse *Tom. 3.*
potest, cum Bernardum citet, qui ipso Anselmo est ævo po-
sterior) paulò aliter, neque incommodè, de hac tota re phi-
losophatur. Nam cum illa exponeret Christi verba: *Si Matth: 16.*
*quis vult venire post me, abneget semet ipsum, tollat crucem
suam, & sequatur me;* illudq; præfatus esset, si crucem no-
stram, ipsum DEO debitum atque impensum servitium dice-
ret, id se ex eorum duntaxat opinione facturum, qui ne-
sciunt, jugum Christi JESU suave esse & onus leve; aut qui
non sentiant, quàm bonus & suavis sit DEI Spiritus in no-
bis; tum denique subjicit: Crucem nostram esse cruciatum
cordis, quem inde maximum capere debeamus, quòd in di-
vinæ Majestatis obsequio, non perinde atque res deposce-
ret, fideles atque ferventes simus.

Hujus autem crucis hæ tanquam dimensiones assignan-
tur. Profunditas ejus in eo sita est; ut scilicet angamur a-
nimo, quòd non qua par esset humilitate, deprimamus nos
sub potenti manu DEI, agnoscentes nihilum nostrum, &
nos usquequaque indignos esse beneficijs ejus.

Sublimitas ejus est, cruciari, quòd DEUM, pro eo ac
dignus est, amare & laudare non possumus; & cum tot sup-
petant eum amandi causæ (quas idem autor copiosius enu-
merat) attamen in eo diligendo, inertes, remissi, languidi,
ac pœnè frigidi invenimur.

Porro latitudo ejusdem crucis spiritualis, est quoddam
animæ dilatatæ cruciamentum, quòd, non uti vellet, eidem
liceat, mortales omnes divinæ gloriæ ac servituti subijcere,

V u u

univer-

universumque mundum tanquam alis aureis ardentissima charitatis circumplecti. Longitudo denique est quidam crucians animi sensus, quod non assidue patiamur in hac vita pro incremento divinae gloriae, sed sensim tardum nos capiat ferendae crucis, quam tamen toti vitae nostrae oportet esse commensam. Haec ferè ex isto autore.

In quibus & illud observare est, quod ut non exiguum in via spiritus momentum habens, paulò exactius declarabimus: non easdem esse Sanctorum hominum ac Christum perfectè diligentium cruces, quae sunt hominum imperfectorum, & (ut loquitur S. Augustinus) in germano Dei amore adhuc rudium. Neque enim isti, ut principio dicebamus, perinde ac ceteri, jugum divinae Legis, aut Evangelicae perfectionis disciplinam, pro cruce habent, quam utique suavem atque jucundam experiantur. Neque ut crucem aspiciunt, quae alij mortales horrent tantopere, incommoda, inquam, acerbitatesque humanae vitae, paupertatem, dolorem, contemptum, amicorum desertionem, cruciatus graves ac tormenta corporis, mortemque per illa miserè acerbèque festinatam. Siquidem & ista pro Amore suo crucifixo, optanda sibi atque expetenda existimant; dicuntque audacter cum S. Ignatio: *Ignis, crux, bestia, confusio ossium, & tota diaboli tormenta in me veniant: tantum ut Christo fruam.* Neque ad extremum pro cruce illis esse solet, quod caelesti consolatione subtracta, quadam spiritus ariditate, & velut cordis duritiâ laborent. Nam tamen fortasse hoc illis praeter ceteris grave est: dum tamen offensum sibi Numen non sentiunt, illam quoque internam derelictionem moderatè tolerant; quin propter majorem pro Christo derelicto similitudinem, uti antè diximus, etiam amare didicerunt. At enim, inquires: quid hinc restat denique, quod ijs qui ita affecti sint, obvenire possit in vita, quod ipsi quidem crucem reputent, eaque tandem appellatione dignentur?

L. 9. Conf.
c. 4.